

עמ"ת 7620/10/16 - סאלם אבו עזא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 7620-10-16 אבו עזא(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אלון אינפלד
העורר	סאלם אבו עזא (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אסתר בר ציון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרית אלישע אל עמי תביעות דרום

החלטה

לפני ערר על החלטות בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת ש' חביב) מיום 11/9/16 ומיום 27/09/2016, בהן הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

רקע והחלטת בית המשפט:

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ולאדם נוסף בשם עדן (הנאשם 2) שלושה אישומים הקשורים זה בזה באופן הדוק ועניינם גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, פירוק חלקי רכב, זיוף סימני רכב, גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

2. על פי כתב האישום, גנבו הנאשמים ביום 17 או 18 לאוגוסט 2016 מכונית מסוג "הונדה" אשר חנתה ברחוב באשקלון. זאת, על ידי פתיחת הרכב והנעה במפתח מותאם. לאחר הגניבה הושאר הרכב בחניה הסמוכה לבית החולים סורוקה בבאר-שבע (עד כאן האישום הראשון). כן נטען כי, ביום 21.8.16 קשרו השניים יחד עם אדם שלישי לגנוב כספומט מהעיר אשדוד. לשם כך הגיעו הנאשמים לרכב הגנוב החונה בבית החולים סורוקה ונסעו לעיר שדרות. שם, עצרו ליד מכונית "הונדה" חונה, פירקו את לוחיות הזיהוי ונסעו מן המקום (עד כאן האישום השני). עוד נטען בכתב האישום כי בהמשך לאמור זייפו הנאשמים את זיהוי רכב ה"הונדה" הגנובה בה נסעו, על ידי הרכבת הלוחיות של רכב ה"הונדה" האחרת. אז, נסעו הנאשמים והגיעו למרכז קניות באשדוד, סמוך לשעה 01:38. שם, ירדו הנאשמים מהרכב, כאשר העורר אוזח דיסק חיתוך, והחלו מנסרים את דלת המיגון של כספומט על מנת לגנוב אותו. הגנבים הופתעו על ידי שוטרים, והחלו להימלט בריצה מן המקום. תוך כדי מנוסה העורר הדף שוטרים שניסו לעצור אותו, תוך הפעלת כוח, ואילו הנאשם האחר, עדן, ברח והתחבא מאחורי מכוניות חונות (עד כאן האישום השלישי).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, התבקש מעצרו של השניים עד תום ההליכים. לעניין העורר דנן עמדה

המדינה על כך שמדובר במי שיש לו עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות בעבירות רכוש שונות, עבירת בריחה ממשמורת ואף עבירה של נהיגה בפזיזות.

4. בדיון שהתקיים בפני בית משפט השלום הובעה מחלוקת הן ביחס לקיומן של ראיות לכאורה והן ביחס לעוצמתה של עילת המעצר. לאחר שנקבע שיש ראיות לכאורה, בהחלטה מיום 11.9.16, התקיימו דיונים אודות האפשרות להסתפק בחלופת מעצר. בסופו של דבר, בהחלטה מיום 27.9.16, נדחתה הצעת החלופה בקרב בני משפחה באזור מגוריו של העורר, מבלי לקבוע שלא תיתכן כל חלופה, והעורר נעצר עד תום ההליכים.

5. להשלמת התמונה יצוין כי, אף ביחס לעדן, הנאשם האחר, נקבע שיש ראיות לכאורה והוא שוחרר ביום 10.10.16 לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא והפקדה.

6. בהחלטתו מיום 11.9.16 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה שיש בהן כדי לאפשר את מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בית המשפט פתח וציין כי כתב האישום אומנם מייחס מעשה של גניבה, אולם עובדות כתב האישום עצמן אינן מלמדות על גניבת הכספומט או הכסף אשר היה בתוכו אלא על ניסיון לגנוב ועל עבירה של היזק בזדון "בלבד". בית המשפט הציע למדינה לשקול את תיקון כתב האישום בנקודה זו.

7. בית משפט השלום פרס מארג ראיות, אשר לשיטתו מבסס את עמדת המדינה בדבר קיומן של ראיות לכאורה לעיקרי הדברים. בית המשפט עמד על קיומם של **דוחות עיקוב** המתארים לכאורה את תנועותיהם של שניים המתאימים להיות העורר והנאשם 2 עדן, החל מההגעה בליל המעצר אל חניון בית החולים סורוקה, דרך הכניסה לרכב, הנסיעה לשדרות, פירוק לוחיות רישוי מהונדה אחרת, נסיעה לאזור שבו בוצעה העבירה, התעסקות בלוחיות הזיהוי (כנראה החלפתן) ולאחר מכן הניסיון לחבל בכספומט.

8. בית המשפט ממשיך ומסביר כי, בעת הניסיון לנסר את מכשיר הכספומט, הוקפצו שוטרים שהמתינו בקרבת מקום. אלה ראו שלושה חשודים הבורחים מן המקום, אם כי שוטר אחד ראה רק שניים. השוטרים ראו את העורר ועדן לובשים בגד כהה וחולצה לבנה בהתאמה, בביגוד המתאים לדוחות העיקוב. לאחר מעצר השניים זוהו. השופטת מביאה את דברי השוטרים, מהם עולה כי שוטרת רדפה אחרי העורר וזה התנגד למעצרו כך שהיה צורך להשתמש בכוח כדי לרתק אותו לקרקע ולאזוק אותו. כן עולה מדבריהם כי עדן ברח ונתפס כשהוא מסתתר מאחורי מכוניות באזור חניה שם אבד עימו, בתחילה, קשר עין. לצידו של עדן נתפסו כפפות שחורות וכלי פריצה.

9. בית המשפט מציין כי עדן נחקר מספר פעמים ומסר גרסאות שונות, אם כי הודה בעיקרו של דבר בביצוע העבירה. זאת, יחד עם שניים ממוצא בדואי. האחד, קטין כבן 14 או 15 והשני בגיר, אשר גם נהג ברכב, בשם סמי. השופטת מוסרת כי עדן אמר שאינו מוכן למסור את שמות שותפיו. כן הכחיש את כל שלבי ביצוע העבירה לפני השלב האחרון וטען כי אינו מזהה את עצמו בתמונות העוקבים בהן לכאורה צולם. השופטת הדגישה גם כי הוצגה בפני עדן תמונתו של העורר מהפייסבוק של עדן. לשאלה במי מדובר, תחילה לא השיב עדן, אך לאחר זמן השיב כי זהו חבר בשם "סמי". בית המשפט קבע כי הערת חוקר ממנה עולה כי עדן הצביע על העורר כמי שהיה שותפו, מתבררת כבלתי מדויקת, בעת צפייה בקלטת החקירה הרלבנטית של עדן.

10. בית המשפט ציין עוד את שתיקתו של העורר בחקירותיו. עם זאת ציין בית המשפט, כי העורר הסביר את שתיקותיו בכך שתחילה לא פגש עדיין את עורך דינו ולאחר מכן שתק כמחאה על אלימות של שוטרים נגדו ובגין טענות נוספות.

11. בסיכומו של דבר קובע בית המשפט, כי יש ראיות לכאורה נגד העורר ועדן לעניין האירוע סביב הכספומט והחלפת מספרי הרישוי של הרכב. זאת, על יסוד דוחות העוקבים הקושרים את השניים לאירועים על פי בגדיהם, בשילוב עם תפיסתם במקום לאחר הימלטות מזירת האירוע ובשים לב להודאתו, למעשה, של עדן. בית המשפט אף מצא בעצם ההימלטות של העורר, כאשר זו משולבת עם שתיקתו בחקירה, כחיזוק לראיות התביעה. חיזוק נוסף נמצא בהיכרות המוקדמת בין העורר לבין עדן, כעולה מעמוד הפייסבוק של עדן.

12. בית המשפט קבע עוד כי המעורבות של השניים, בהחלפת הלוחיות ובאירועים האחרונים הקשורים לרכב הגנוב, מהווה ראיה נסיבתית כבדת משקל הקושרת את עדן ואת העורר לגניבה של רכב ה"הונדה" מספר ימים קודם לכן. לכך מצטרף גם העדר הסבר להחזקת הרכב. יחד עם זאת קבע בית המשפט, כי למרות הראיה האמורה, קשה יהיה להרשיעם בגניבה ממש, אם כי יש להניח שניתן להרשיעם בקבלת נכסים שהושגו בפשע. זאת, למרות שהראיות מלמדות לכאורה שאף גניבת הרכב במקור לא היתה אלא חלק מהתארגנות עבריינית מתוכננת ומחושבת, לקראת גניבת הכספומט.

13. לעניין עילת המעצר, קבע בית המשפט כי עילה זו נלמדת מתוך התיק עצמו, הן נוכח הקשר הפלילי והתחכום העולים מן הראיות, והן נוכח ניסיון הבריחה מן השוטרים. עילה זו נמצאה מחוזקת, בשים לב לעבר הפלילי העשיר והרלבנטי של העורר, הכולל עבירות בריחה ממשמורת חוקית, זיוף ותקיפת שוטרים אשר בגין ריצה מאסרים משמעותיים בפועל. לפיכך, קבע בית המשפט כי מדובר בעילת מעצר המבוססת היטב, הכוללת חשש ממשי להימלטות מן הדין ובעיקר מסוכנות.

14. לעניין חלופת המעצר, ב"כ העורר הציעה בבית משפט השלום פיקוח של שלושה קרובי משפחה המתגוררים בפזורת אבו עסא. המדינה לא טענה כנגד הערבים עצמם ואף ויתרה על חקירתם הנגדית. בית המשפט התרשם כי מדובר בערבים המבינים את תפקידם, את עברו הפלילי של העורר ואת נסיבות המעצר. יחד עם זאת, ציין בית המשפט כי עיון ברישום הפלילי של העורר "מותיר את הרושם כי איננו חדל ממעשי עבריינות. המשיב מרצה מאסר אחר מאסר, ואיננו חדל, ועיקר מאסריו בשנים האחרונות הם בגין עבירות רכוש". בנסיבות אלה קבע בית המשפט כי בעניינו של העורר "נדרשת חלופה הרמטית, מסודרת, שתנתק אותו מאורח חייו היומיומי ומהקשרים החברתיים להם הוא רגיל". בשל שיקול זה, דחה בית המשפט את הצעת החלופה המחזירה את העורר אל סביבתו הטבעית והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. יחד עם זאת צוין, כי אם תתגבש חלופה אחרת ניתן יהיה להגיש בקשה מתאימה.

ערר והתפתחות

15. הערר מכוון נגד הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה והערכת איכותן. כן נטען ביחס לחלופת המעצר כי מדובר בחלופה העונה על טיב המסוכנות של העורר.

16. בפתח הדיון בערר, הודיעה המדינה כי נתקבלו מהמחלקה לזיהוי פלילי שתי ראיות נוספות אשר להן המתינו

הצדדים. על חולצה שנתפסה בשטח נמצא DNA של עדן. אך חשוב מכך, על כפפה שנמצאה בשטח נמצא DNA של העורר. המדינה הדגישה את חשיבות המוצג הנוסף הזה, אשר יש בו כדי לקשור את העורר באופן ישיר לאחד מכלי העבודה של הגנבים.

17. לא היה בהצגת ממצא זה כדי לשנות את עמדתה הנחושה של ב"כ העורר. לשיטתה, אף לאחר קבלת הממצא האמור, אין ראיות לכאורה נגד העורר.

18. הסנגורית פתחה בהדגשה של מה שנאמר על ידי בית משפט השלום לפיו אין באירועים של ליל המעצר כדי ללמד על קשר בין העורר לבין מעשה הגניבה של ה"הונדה" מספר ימים קודם לכן. לשיטתה, אין כל ראיה כי העורר היה כלל בתוך הרכב, אולם אפילו היה, אין בכך כדי ללמד כי מדובר במי שגנב את הרכב. לשיטתה, אף לא היה זה נכון מצדו של בית המשפט להציע למדינה עבירה אחרת, קבלת רכוש שהושג בפשע, תחת עבירת הגניבה. זאת, כאשר המדינה כלל לא טענה לעבירה זו.

19. הסנגורית ביקשה להדגיש פער משמעותי בין דוחות העוקבים לבין דוחות הבלשים. שכן, העוקבים אשר צפו על רכב ה"הונדה" בחניית סורוקה, עוד לפני הגעת אדם לשם. הם לא ראו ברכב ה"הונדה" אלא שני אנשים, בשום שלב. לעומת זאת, הבלשים ראו בזירה שלושה אנשים. הסנגורית סבורה כי מציאות זו כשלעצמה מהווה אינדיקציה לכך שאחד מהשלושה אשר ברחו מפני המשטרה, כלל לא היה ברכב. מכאן, שקיימת אפשרות שנכחותו של העורר היתה מזדמנת ומקרית בזירת הכספומט והמעצר, הוא ברח מפני שרדפו אחריו, ולא משום שהיה קשור למבצעי העבירה.

20. בהקשר זה, מדגישה הסנגורית כי העוקבים אינם מזהים את העורר כמי שנהג ברכב. יתרה מכך, אף אין תיאור מדויק של הנהג, המתאים לעורר דווקא. מדובר בהתאמת צבע הבגדים, בלבד, היינו לבוש כהה, בעוד לעדן היתה חולצה בהירה. הא ותו לא.

21. הסנגורית מצביעה על כך שהמרדף "הסתיים רע" מבחינתו של העורר, במובן זה שהוא נפל ונפצע פציעה של ממש. אומנם הסנגורית לא ביקשה להטיח האשמות בבלשים בהקשר זה. אולם, לדעתה יש בהתנהגות האגרסיבית של הבלשים והבהלה שאחזה בעורר כדי להסביר את שתיקתו בחקירה.

22. לעניין החיזוקים שמצאה המדינה בגרסתו של עדן, טענה הסנגורית כי עדן מוסר מספר גרסאות הסותרות זו את זו ואין לדעת מה אמת ומה אינו אמת. אפילו העובדה כי מתברר שיש היכרות בין העורר לבין עדן אינה מלמדת בהכרח שהעורר קשור לעבירות. זאת, אפילו אם התכוון לפגוש את עדן במקום. הסנגורית סבורה שלא ניתן להסיק מדבריו של עדן בשום שלב כי הוא מפליל את העורר באופן ישיר אלא כי הוא מכיר בשם "סאמי", כאשר במקום אחר נותן את השם הסתמי "סאמי" כאדם שנהג ברכב.

23. לעניין הראיה הפורנזית, הדגישה הסנגורית שטרם הספיקה לבדוק את הדבר לעומק שכן שמעה על כך רק שעה קלה לפני הדין. הסנגורית הדגישה שיש לבדוק את הראיה עצמה וכמובן גם את שרשרת המוצג. אולם, בשים לב לכך שיש אינדיקציה מהפייסבוק ומעדויות של עדן כי הוא והעורר חברים הרי שיתכן שעדן הצטייד בכפפה השייכת לעורר, ונושאת את ה-DNA שלו, לצורך ביצוע העבירה, ומכאן הראיה הפורנזית. אפשרות זו מתחזקת, לשיטתה, בשים לב לכך שהכפפה נמצאה בסמוך למקום בו התחבא עדן, ובהתחשב בכך שהעורר כלל לא נחקר אודות הכפפה. לפיכך, סבורה הסנגורית, שאין בממצא הפורנזי כדי לחזק

באופן משמעותי את הראיות הנסיבתיות נגד העורר.

24. לעניין חלופת המעצר, טענה הסנגורית שככל שהתשתית הראייתית תקבע כרעועה יותר, כך ראוי יותר להסתפק בחלופה שאינה מושלמת. זאת, בשים לב לכך שאין באמת חלופה מושלמת. מכל מקום, סבורה הסנגורית כי, משלא נמצא פגם במפקחים המוצעים, צריך היה לקבל את החלופה המוצעת ולא לדרוש חלופה בהרחקה. שכן, המפקחים יכולים לשמור מפני ביצוע עבירה אף בהיותם באזור המגורים. לפי הצורך, יכולים הם אפילו למנוע מהעורר לקבל אורחים כלשהם, בעת שהייתו אצלם. הסנגורית הדגישה כי אין בידו של העורר להציע חלופה טובה יותר או מרוחקת יותר. עם זאת ציינה, כי יש לאל ידה של המשפחה להפקיד הפקדה משמעותית.

25. התובעת ביקשה לתמוך בהחלטת בית המשפט, וטענה כי מדובר בראיות טובות ואיכותיות, אשר אף התחזקו מאוד נוכח הממצא הפורנזי. לעניין הממצא הפורנזי, הסבירה התובעת את מבנה שרשרת המוצג, המלמד כי הממצא מתייחס אכן לכפפה שנמצאה בשטח. לעניין הקישור בין המעשים לבין גניבת רכב ההונדה כמה ימים קודם לכן, השיבה התובעת כי אין מדובר רק ב"חזקה תכופה" של הרכב הגנוב. לשיטתה, עצם החלפת לוחיות הזיהוי מלמדת כי היו מודעים למקורו של הרכב כרכב גנוב, ומכאן מתחזקת ההערכה כי היו שותפים לגניבה עצמה.

26. לשיטת התובעת, אין ממש בחשש כי השוטרים מדווחים על מרדף אחר אחרים, שלא נצפו על ידי העוקבים. זאת, נוכח דמיון התיאור שנותנים שני כתי העדים וקרבת הזמן. אף הטענה האפשרית, לפיה נוכחות העורר במקום הייתה תמימה, בשעת לילה בלתי סבירה, נדחית בשים לב לכך שבירחתו של העורר אינה רגעית, אלא לפי הדו"חות מדובר בבריחה משמעותית, של מספר דקות. כך, שאין אפשרות מוחשית כי לא הבין שמדובר בשוטרים הרודפים אחריו.

27. התובעת סבורה שדי בראיות מן השטח כדי לבסס את הרשעת העורר. אולם, לשיטתה, ראיות אלה מחוזקות עוד על ידי גרסתו של עדן, אשר למעשה אומר כי העורר הוא אותו סמי, אשר היה עמו במעשה, כעולה מחקירתו מיום 24.8.16 בעמוד השני. לשיטת התובעת, הדברים משתמעים באופן ישיר מדבריו של עדן, אף כי היסס זמן משמעותי בטרם אמר את הדברים.

28. אף לעניין חלופת המעצר הקונקרטי אשר הוצעה, תמכה התובעת בקביעת בית המשפט. התובעת הדגישה כי העורר בעל עבר מכביד, אשר נוהג לצאת בלילות לבצע עבירות, לאחר חבירה לשותפים, תכנון והצטיידות. לשיטת התובעת, לא נכון להשיב את העורר לאותה סביבה ממנה יצא, אשר לא השכילה למנוע מבעדו לבצע עבירות בעבר.

דין

29. לאחר עיון בחומר הראיות וברישום הפלילי - **עלי לדחות באופן חד משמעי את הערר, הן לעניין הראיות והן לעניין העילה.** אצטרף בענווה לכל מסקנותיו של בית משפט השלום.

30. אפתח ואציין כי התזה הבסיסית של הסנגורית, לפיה עולה מדו"חות העוקבים כי בביצוע העבירה השתתפו שניים ולא שלשה, ואילו הבלשים זיהו שלשה בזירה, ומכאן כי ייתכן שאחד כלל לא קשור למעשה, היא תזה

שגויה. שכן, כבר בשלב הראשון בעת ההגעה לחניית סורוקה, נצפים ארבעה עוזבים לאחר מפגש כלי הרכב, שניים ברכב ההונדה ושניים ברכב המזדה שהגיעה לשם. חשוב מכך, בסוף האירוע, לקראת הניסיון לגנוב הכספומט, מזהים העוקבים עצמם שלשה שותפים בשטח. שניים ניגשים אל הכספומט, אחד לבוש כהה נושא דיסק לחיתוך, ואחד עם חולצה לבנה עומד בסמוך אליו. במקביל, מזהה שלישי, שהוא עדיין בתוך רכב ההונדה, "משפר חניה".

31. נקודה שנייה חשובה היא כי הבלשים מזהים שלשה רצים "מכיוון הכספומט" (כלשונה של הבלשית בשם לי אשר רדפה אחר העורר), לאותו כיוון. עצם העובדה ששלשה נראים בורחים יחד מאותה זירת עבירה, בה היו שלשה עבריינים כעדות העוקבים, מחזקת מאוד המסקנה כי שלשת הבורחים הם שלשת העבריינים. זאת, במיוחד בשים לב שאין מדובר ברחובה של עיר ביום שוק הומה אדם. מדובר בשעת לילה מאוחרת ביותר, לאחר שכבר כלתה רגל מן השוק. יתרה מזו, יש להניח כי גנבים לא היו מתחילים בפעולה של ניסור כספומט, אילו היה להם חשד קל שבקלים, שיש במקום אזרחים תמימים. אם כן, העורר הוא אחד משלשה שברחו מזירת עבירה, בה היו שלשה עבריינים, מבלי שנראה כל אדם נוסף בשטח (לא לעוקבים, לא לבלשים ולא לגנבים), ללא הסבר. נסיבות אלה, בצירוף התנהגות העורר, אשר כללה לפי הדיווח גם אלימות ממשית (אמנם לא זדונית, אך תקיפה ביותר, לשם השגת המטרה של בריחה), והתנגדות אקטיבית למעצר, גם כאשר השוטרים הגיעו עדיו, הרי שיש בכך לבד משום ראיה לכאורה ממשית למעורבות בעבירה, המחייבת, לכל הפחות, הסבר טוב ומשכנע. לפיכך, שתיקת העורר רועמת, ומהווה ראיה מחזקת בהחלט. ראיות אלה, לבדן, אפשר שהן מספיקות למעצר עד תום ההליכים. אולם, בכך לא תמו הראיות הנסיבתיות.

32. העורר נתפס לאחר שברח. בשלב הראשון של הבריחה היה זה במקביל לעדן ולאחר. עדן הודה כי השתתף במעשה, עם שניים נוספים. אם כן, העורר ברח מהזירה, במקביל לאחד העבריינים. עתה, יש ערך מצטבר ונוסף גם לצבעי הבגדים. כאשר עדן עם חולצה לבנה והעורר עם חולצה כהה, וזאת כאשר העוקבים תיארו כי השניים שיצאו מהרכב לכיוון הכספומט היו בבגדים דומים. זהו קישור נוסף, המחזק עוד המסקנה כי העורר קשור למעשה העבירה. **בהתחשב בנתונים אלה, בוודאי שהראיות לכאורה עוברות בהחלט את הסף הנדרש כראיות לכאורה נגד העורר.** אולם, אף בזאת לא תמו הראיות הנסיבתיות.

33. מעבר לכל האמור, יש ראיות טובות הקושרות את העורר לעדן, אשר הוא כאמור בוודאי אחד העבריינים, שהרי הוא הודה. הראיה האחת, תמונה משותפת בפייסבוק של עדן, מלמדת לכאורה כי השניים חברים. הראיה השנייה, כפפות שחורות עם DNA של העורר, שנתפסו בסביבה בה נתפס עדן (ראו דו"ח של השוטרי יאיר). מדו"חות העוקבים מסתבר כי עדן נראה, כבר בשלב הראשוני של הערב, כאשר הוא עוטה כפפות שחורות. אם כן - מעבר לעובדה שהעורר היה בשעת לילה הרחק מביתו בדיוק במקום בו בוצעה העבירה, השלים את מספר העבריינים לפי התצפית ולבש בגדים כמו מבצע העבירה; עלה בידינו גם - כי הוא היה שם עם מכר שלו, אשר היה אחד ממבצעי העבירה. זאת, כאשר החבר משתמש בכפפות "של העורר" לביצוע העבירה. עתה מתברר - כי ההסתברות שהעורר היה שם במקרה, עם הסבר תמים, ירדה עוד הרבה יותר. וזאת, כאשר גם לפני שני הנתונים האחרונים, היו הראיות הנסיבתיות מספיקות כדי להקים ראיות לכאורה, ומעבירות נטל מכביד ליתן הסבר.

34. הסנגורית בדיון הציעה הסבר. אולי כפפות אלה, ששימשו לעבירה, הושאלו על ידי העורר לעדן בעבר (עמ' 6 שורה 14 לפרוטוקול). הסנגורית גם טענה כי העורר לא נחקר על נושא הכפפות. רעיון זה שמציעה

הסנגורית אפשרי בדוחק רב, שהרי לפי הפייסבוק השניים חברים. אולם, עדיין אין זה מסביר מדוע נפגשו באמצע הלילה, הרחק מהבית של מי מהם, בעת שעדן מבצע עבירה חמורה, ועוד משתמש בכפפות של העורר. מבחינה זו, אין מדובר בהסבר פשוט וטבעי, אלא הסבר דחוק ביותר, שיצריך שכנוע רב כדי שיינתן בו אמון, ולו מחמת הספק. חשוב לציין כי טענת הסנגורית לפיה העורר לא נשאל על הכפפות שגויה. העורר נשאל בחקירתו מיום 25.8.16 לעניין כפפות ואף הוטח בו שנמצא בהן DNA אך העורר בחר לשתוק (שורה 78-80). עם כל הכבוד לגרסאות שאנו המשפטנים יכולים לשער עבור נאשמים, מן הראוי היה שהעורר יתכבד ויסביר את הראיות נגדו. בהעדר הסבר משכנע באופן מיוחד, הבא מפי העורר עצמו בשלב מוקדם של ההליך, יש לומר כי הראיות הנסיבתיות מלמדות היטב היטב על אשמתו.

35. מעבר לכל אלה, והרבה הרבה למעלה מן הצורך, טוענת המדינה כי השותף מפליל את העורר. הסנגורית סבורה שלא. הסנגורית מסכימה שהדברים מחשידים, שכן עדן אומר שהיה עם אחד "סאמי" ממוצא בדואי, וגם מצביע על תמונתו של העורר ואומר כי הוא חברו המכונה "סאמי". אך עדיין, לפי הסנגורית, אין בכך הצבעה ישירה על העורר. לטעמי, אפילו תתקבל במשפט טענת הסנגורית כי עדן אינו מפליל ישירות, די בדברים האמורים כדי להפליל באופן עקיף, ולו כחיזוק משמעותי מאוד, לראיות הנסיבתיות שכלל אינן טעונות כל חיזוק.

36. אולם, לגופו של עניין, צפיתי בקטע החקירה של עדן, מיום 24.8.16, אליו הפנה בית משפט השלום בהחלטתו. זאת, לגבי הערת החוקר לפיה עדן הפליל ישירות את העורר ואמר על תמונת העורר כי "זה סמי שהיה איתי באותו לילה". השופטת, בצדק, דחתה את טענת הסנגורית שאמרה כי הדבר לא משתמע מדברי עדן. השופטת, בצדק, גם ביקרה את החוקר שרשם בהקשר זה הערה לא מדויקת, אשר הכניסה לפיו של עדן יותר ממה שנאמר. השופטת מתארת היטב את הדברים, כי עדן סיפר על כך שהיה עם חבר בשם "סאמי" בערב המעשה, וכאשר מוצגת לו התמונה, הוא מהסס זמן משמעותי ואז אומר "זה חבר שלי", וכשנשאל לשם אותו חבר עונה "סאמי". השופטת בצדק ראתה בכך ראיה לחובת המשיב, למרות שהעדות נגד העורר לא נאמרה במפורש, אלא במשתמע.

37. כשלעצמי, הייתי מוסיף על דברי בית משפט השלום, ומציין כי לאחר שנאמר כי שם העורר הוא חבר בשם "סאמי", שאל מיד החוקר "זה סאמי?" ומשתמע מההקשר, שהחוקר שואל אם "סאמי" שבתמונה הוא אכן אותו "סאמי" שהיה עמו במעשה שעליו דובר לפני דקותיים. הנחקר עדן מוריד ראשו באותו רגע, ופניו מוסתרות על ידי ראשו של החוקר. אולם, מעבר לראשו של החוקר, ניתן לכאורה לראות הנהון קל של עדן. החוקר מסתכל עליו ושותק, וברור שאילו לא היה מדובר באותו "סאמי", היה עדן מיד קופץ ושולל התזה, ואומר שמדובר ב"סאמי" אחר, אחר מזה שהוא דיבר עליו לפני רגע. לטעמי, אכן מדובר בראיה נגד העורר, ראיה חשובה ומשמעותית. **עדן אכן מפליל את העורר, אף אם לא במילים מפורשות כפי שרשם החוקר, הוא עושה זאת ברמיזות שאינן משתמעות לשתי פנים.**

38. סיכומי של דבר, הראיות הנסיבתיות הן מעל ומעבר לנדרש כדי לקבוע כי סיכויי ההרשעה טובים, טובים מאוד. כאשר מוסיפים לכך את העדות של עדן מיום 24.8.16, הרי שהראיות הן הרבה מעל ומעבר לנדרש. **לפיכך, הטענות נגד קיומן של ראיות לכאורה נדחות מכל וכל.** זאת, לעיקר העבירות המופיעות בכתב האישום.

39. יחד עם זאת, מקובלות עלי הערות בית משפט השלום כי מדובר לכאורה בעבירת ניסיון לגניבת

הכספומט, יחד עם גרימת נזק, ולא גניבה, שהרי הגניבה לא הצליחה. כך גם מקובלת עלי קביעת בית המשפט שיש ראיות לכאורה חלשות לעניין גניבת הרכב, אך ראיות טובות בהחלט לקבלת רכב גנוב ושימוש ברכב גנוב ללא רשות.

40. לעצמי, איני יודע בדיוק מה הסעיף המתאים ביותר להחליף הסעיפים שנרשמו בכתב האישום. אולם, בניגוד לסנגורית, **איני מוצא כל פגם בהערות של בית משפט השלום, בדבר תיקון סעיפי האישום**, והצעת סעיפים חלופיים. להפך, הרי בית המשפט יהיה רשאי, בסוף הדרך, להרשיע על יסוד הראיות לפניו, בוודאי בעבירה קלה יותר ונכללת כגון קבלת רכוש שהושג בפשע. החלטת בית המשפט בשלב המעצר מהווה אזהרה ראויה לעורר, על כך שעליו להתגונן מפני אפשרות זו, וזאת מעבר לאמירה החשובה, כי בכל זאת יש כאן עבירה נוספת המצטרפת לתמונת המסוכנות. בית המשפט שלמעצר רואה את החומר ושומע את הניתוח של הצדדים. טוב עושה שופט אשר מסייע להכווין הצדדים, להימנע משגיאות מיותרות ומסרבולות, על מנת להגיע בסופו של יום לתוצאה הולמת. בין השאר, יש ערך בתיקון מוקדם של כתב האישום, על מנת לסייע להבהיר את יריעת המחלוקת, ואם בית המשפט סבור שיש לו הצעה הולמת, אין פגם בהצעת הדברים. זה נכון במיוחד, אך לא רק, כאשר מדובר בעבירה שהיא קלה יותר מהעבירה הנוכחית, ואין בכך כדי להחמיר עם הנאשם.

41. אף **לעניין עילת המעצר**, לא מצאתי שגיאה בפועל בדברי בית משפט השלום. ב- 13 שנים האחרונות נשפט העורר למאסרים משמעותיים, פעמים אחדות, כך שאילו הצטברו כל גזרי הדין זה לזה היה מרצה למעלה מ- 11 שנות מאסר בפועל. זאת, במגוון עבירות, בהן גם עבירות רכוש לרבות גניבות רכב, עבירות אלימות וגם בעבירות המלמדות על העדר מורא מן החוק, כגון בריחה ממשמורת חוקית, מספר משמעותי של מעשי הפרעה לשוטרים ולא פחות משלשה אירועים של תקיפת שוטרים. על רקע כזה, גם עבירת רכוש פשוטה יכולה הייתה להביא לעילת מעצר.

42. אולם, במקרה זה אין מדובר בעבירת רכוש פשוטה. מדובר בעבירה שיש בה תכנון ותחכום לא מעטים, עם חבירה לאחרים והצטיידות רצינית. כך, שהמעשה לעצמו מקים עילת מעצר. לא במקרה לא שוחרר עדן, אלא לאחר בדיקה מעמיקה ותסקירים ואף זאת למעצר בית מלא, למרות היותו ללא הרשעות קודמות.

43. במצב דברים זה **איני בטוח אם בכלל תתכן חלופת מעצר כלשהי בעניינו של העורר**. בית משפט השלום הביע עמדה לפיה ניתן יהיה לקבל חלופה הכוללת רכיב של הרחקה. איני בטוח שקביעה אפרוורית זו נכונה, ובהעדר הצעה קונקרטית לא אביע עמדה חד משמעית. מכל מקום, אפילו בהנחה שניתן לקבל חלופה כלשהי, המינימום הנדרש הוא הרחקה משמעותית, הרבה צפונה מגוש דן, מפקחים מעולים שבמעולים, אשר להם יכולת לשלם כל ערבות גבוהה אם תופקע, הפקדה כספית גבוהה באופן חריג, וערבויות מרתיעות מאוד. יודגש שוב, איני בטוח כלל שאף חלופה כזו ראויה, אך לא אקבע מסמרות מבלי שתוצע באופן קונקרטי. **מכל מקום, ההצעה הנוכחית, לחלופה כאן באזור הדרום, נדחית באופן חד משמעי.**

נוכח כל האמור, הערר נדחה על כל חלקיו.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016, בנוכחות
העורר, ב"כ עו"ד אוזן והתובע עו"ד גיל.